

N:o 31.

Af Herr **A. Hedin:** *Om tullfrihet för lampsot eller för kimrök.*

Det förslag, följande rader innefatta, är så mycket mindre egnadt att bringa protektionismens och frihandelns anhängare i harnesk mot hvarandra, som dess antagande endast skulle utgöra en tillämpning af en, så vidt jag vet, i båda de kämpande lägren längesedan erkänd grundsats, att nemligen tullbeskattningen af importerade råvaror för inhemsk fabrikation bör bestämmas med hänsyn till tullbeskattningen af importerade, färdiga fabrikat.

Enligt gällande tulltaxa är den under rubriken »färger och färgningsämnen: andra slag; ej specificerade, oberedda eller beredda» inbegripna artikeln *boktrycksfärg* tullfri. Men den för all bättre tryckfärg (= boktrycksfärg) absolut oundärliga råvaran *lampsot* drager en tull af 14 öre pr kilogram, i det att den vid tullbehandling betraktas såsom identisk med artikeln *kimrök*. Vid sådant förhållande måste man medgifva, att afsättningen inom vårt land af ett utländskt fabrikat oskäligt gynnas på den inhemska fabrikationens bekostnad.

Tillförene var ej ovanligt, att de mindre betydande boktryckarne sjelfva tillverkade färg (af linolja och inhemsk kimrök), om hvars beskaffenhet en blick på äldre landsortstryck kan upplysa. Numera har, i följd af stegrade anspråk på tryckpressens alsters yttre beskaffenhet, denna tillverkning upphört, och importen från utlandet af boktrycksfärg beherskar detta område af den industriella marknaden. Blott en enda fabrik för boktrycksfärg, sådan som tillfredsställer nutida fordringar, har existerat i vårt land, hvilken, för omkring femton år sedan anlagd i Söderköping, år 1877 förflyttades till Stockholm och der fortfarande är i

verksamhet, men, i trots af de gynnsammaste intyg af sakkunniga personer om fabrikatets utmärkta beskaffenhet, kämpar en svår kamp om tillvaron med en till det yttersta uppdrifven utländsk konkurrens, hvil-
kens högsta regel i detta, som i så många andra fall, är, ej att sam-
vetsgrant leverera en god, utan att habilt afsätta en sämre vara.

Jag har anmärkt, att »lampsot» är oundgängligt för bättre tryckfärg (boktrycksfärg). Det är måhända besvärligt att, vid tullbehandling, skilja mellan »kimrök» (*Vegetable Black*) och »lampsot» (*Spirit Black*), men likväl ingalunda omöjligt. Man lägger i hög ett par nypor af varan på ett fullkomligt hvitt postpappersblad och dryper å högen några droppar ren linolja: om efter en timme eller något mera den omkring högen bildade oljeringen är alldeles ofärgad, så eger man full visshet, att varan är »lampsot»; visar sig åter ringen brun- eller guldfärgad, så har jag för mig kimrök, som till boktrycksfärg är oduglig.

Emellertid håller jag före, att, derest en distinktion mellan lampsot och kimrök skulle finnas vara obehöfvad vid tullbehandling, man allt för gerna kan upphäffa tullsatsen å sistnämnda artikel. Mot en sådan åtgärd kan från finansiell synpunkt intet vara att invända, då importen af nämnda vara år 1879 uppgick till endast 14,000 skålpund (å 6 öre tull pr skålpund), och den påkallas deraf, att fin kimrök (som ej i vårt land produceras) användes för sämre (= tidnings-) tryckfärg.

Jag tillåter mig, på grund af hvad jag sålunda haft äran anföra, att föreslå, antingen

att tullavgiften å »kimrök» afskaffas;

eller

att i tulltaxan införes en ny rubrik: »lampsot, alla slag (alla nummer) — fritt.»

Stockholm den 24 Januari 1881.

A. Hedin.